

fulde komme til at blive skudt ud i en længere Fremtid og komme ind under forskjellige Overveielser om andre Jernbaneanlæg omkring i Landet, thi Erfaringen har jo vist, at naar et Forslag til Anlæg af en Bane fremkommer i Forbindelse med Forslag til Anlæg af andre Linner, saa kan det undertiden træffe meget langt ud med dets Vedtagelse. Dette have vi, som sagt, hødig villet udsætte os for, idet vi have ment, at dette Lovforslag naturligvis og berettiget hørte sammen med den Lov, der udkom ifjor. Jeg kan heller ikke tro Andet, end at der vil være mange Medlemmer i begge Rigsdagens Afdelinger, som ville dele denne Betragtning, og jeg venter ogsaa, at den høitærede Minister ikke nu vil have tabt sin Kjærlighed til denne Jernbanelinie, men at han vil stille sig velvillig overfor den. Med disse Ord skal jeg foreløbig anbefale Sagen paa det Bedste.

Schæring: Jeg kan ikke Andet end beklage, at de ærede Forslagsstillere til dette og det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag have anset det for vigtigt paany at forelægge. Spørgsmaalet om disse to Baneanlæg for Folkethinget, og jeg betvivler meget, at de egentlig gaarne de paagjældende Egne derved, saa vist som jeg anser det for høist tvivlsomt, at man gavner en Sag ved at bringe den frem, baade itide og i Uide. Jeg kan ikke se rettere, end at det fra ethvert Synspunkt er utidigt nu at fremkomme med Spørgsmaalet om disse Jernbaneanlæg. Det vil erindres, at disse to Baner vare medoptagne i det Lovforslag, som blev forelagt Rigsdagen ifjor, og at de altsaa have været Gjenstand for en omfattende og grundig Overveielse og Drøftelse i et Udvalg. Udvalget kom til dels fra forskjellige Standpunkter, til det Resultat at anbefale Rigsdagen at udstemme disse to Baner af Lovforslaget, og dette blev ogsaa vedtaget af dette Thing med overveiende Flertal ved 2den Behandling. Derefter blev Spørgsmaalet paany bragt frem ved 3die Behandling, saa at man altsaa ikke kan paabe- raabe sig, at det var en tilfældig og maasse overilet eller forhastet Beslutning, som havde fundet Sted ved 2den Behandling. Spørgsmaalet blev som sagt, atter reist ved 3die Behandling, og da blev saabel denne Bane som den Bane, der omhandles i det Lovforslag, der er opført som den næste Sag paa Dagsordenen, forfattet med betydelig Majoritet, saavidt jeg mindes med omtrent 60 Stemmer imod nogle og tyve. Thinget har altsaa gjentagne Gange høit Leilighed til at udtale sig herom, og jeg kan ikke se, at der siden den Tid er fremkommet noget som helst Moment, som kunde tale for, at man nu skulde fastslaa, hvad man dengang ikke vilde fastslaa. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at, hvad der er fremkommet siden den Tid, maa tale endnu mere imod at fastslaa disse Baner i dette Die-

blit. Jeg betragter det nemlig som givet, at der under ingen Omstændigheder kan være Tale om at tage fat paa Anlægget af disse to Baner, saaledes at derved Anlægget af de i Loven af 16de Juni f. A. fastslaaede Baner blev præjudiceret. Nu vil det erindres, at disse Baner ere beregnede at skulle koste henved 6 Millioner Kr., og at det i Loven blev fastsat, at der maatte anvendes indtil 2 Millioner Kroner aarlig. Dette vil altsaa med andre Ord sige, at der er lagt Beslag paa de i dette Diemed disponible Midler for tre Aar, og at der altsaa først i 1882 kan være Tale om at tage fat paa disse Baner; men nu i dette Dieblit at fastslaa, hvilke Baner man skal tage fat paa i 1882, forekommer mig virkelig at være lidet hensigtsmæssigt. Jeg skal se aldeles bort fra Spørgsmaalet om de paagjældende Baners Bestaafenhed og Karakter. Meningerne om, hvorvidt de rettest bør være Statsbaner, kunne jo være delte. Jeg for mit Vedkommende nærer megen Tvivl herom. Jeg skal indlertid ikke komme ind paa dette Spørgsmaal; men jeg vil kun minde om, at der jo for Tiden foreligger Folkethinget et Forslag til Lov om Kjøbet af de sjællandske Baner. Derfor denne betydelige Transaktion kommer istand, som det jo er at haabe, da vilde den naturlige Konsekvens deraf vel være den, at man nu lagde al Kraft paa at supplere det forhaandenværende Jernbanenet saaledes, at man tilvejebragte en passende og mere tilsvarende Forbindelse, end den, der i Diebliffet findes, mellem de forskjellige Provindsjer, og jeg tror altsaa, at man i de nærmeste Aar vil have en langt hensigtsmæssigere Anvendelse for de Penge, der maatte være disponible til Jernbanestemed, til Anlæg af denne Karakter. Jeg skal derfor meget anbefale det høie Thing ikke at indlade sig paa en ny udførlig Forhandling om disse Baner. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være i det Væsentlige at tilde Thingets Tid, om vi nu gik til en fortsat Forhandling om disse Baner og sendte dem til et Udvalg for der at blive yderligere behandlede, thi jeg har den Overbevisning, at man dog tilsidt vilde ende med af Hensyn til de forskjellige Momenter, som jeg har tilladt mig at berøre, at forkaste Lovforslagene. Jeg skal tillade mig indtrængende at anbefale alle de ærede Medlemmer, som ifjor sluttede sig sammen om Vedtagelsen af Loven af 16de Juni, nu at stemme mod disse Lovforslags videre Fremme, og jeg agter selv at stemme imod deres Overgang til 2den Behandling.

N. Andersen: Det er en mærkvaerdig ublid Stjebne, dette Jernbaneprojekt til Åsøns har havt. Der er neppe nogen Sidebane her i Landet, Opmarksomheden saa tidlig har været henvendt paa, som paa Banen til Åsøns. Den har, som det blev udtalt af den ærede Forslags- stiller, været Gjenstand for meget Arbeide og